

Eurokrater forsøgte også at iscenesætte et kup i Østrig, men mislykkedes

30. maj, 2018 – En Schiller Institut-kilde i Østrigs maskinindustri har til nærværende nyhedstjeneste sagt, at hans land havde været udsat for de samme forsøg på tvang fra finansmarkedernes og eurokraternes side, der nu udøves over for Italien, for at tvinge euroskeptikere ud af landets regering. Den østrigske præsident Alexander Van der Bellen nedlagde imidlertid ikke veto mod dannelsen af en ny regering sidste december, med den euroskeptiske koalitionspartner Frihedspartiet. EU's tvangsgreb lykkedes ikke i Wien.

Ud over partiets politikker for euroen og EU, var Frihedspartiet også blevet angrebet for sine synspunkter vedr. Rusland og dets opposition mod EU's sanktioner mod Rusland.

Kilden sagde, at Østrigs neutrale status gør landet særlig følsomt over for udefrakommende pres, såsom dem, der kommer fra Bruxelles, og at det er grunden til, at Frihedspartiets kandidat Norbert Hofer, der nu er transportminister, næsten blev stemt ind som Østrigs nye præsident i Østrigs præsidentvalg i 2016.

Foto: Østrigs præsident, Van der Bellen.

City of Londons tåbelige kup mod Italien vil fremskynde et finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 29. maj, 2018 – Den Londoncentrerede eurodollar-elite har netop brugt Italiens præsident til at blokere dette lands demokratisk valgte flertalsregering i at overtage regeringsmagten og således i virkeligheden gennemført et kup mod Italien.

Mon der stadig kan herske nogen tvivl om, at britiske efterretningskredse og eliten i den Europæiske Union simpelt hen nægtede at acceptere valget af Donald Trump til USA's præsident og indledte en indsats, der fortsat er i gang, for at

tvinge ham ud af Det Hvide Hus?

Både italienerne og amerikanerne begik den samme forbrydelse, som var at vælge en regering, eller en præsident, der trodsede britisk geopolitik ved at ønske stormagtssamarbejde med Rusland og Kina, og som nægtede at parere ordre og følge City of Londons finansmagters »markedsregler« for økonomisk politik.

Og i tilfældet med Italiens kuppede flertalsregering var dens partier endnu mere åbne end kandidat Trump var, mht. at genvedtage Glass/Steagall-bankopdeling og nationalbankkredit til produktiv beskæftigelse og nye infrastrukturprojekter – alle elementer af [Lyndon LaRouches »Fire Love«](#) for en økonomisk genrejsning.

Det er blevet en skandale, at eliterne i London og Bruxelles' EU, såvel som også de neokonservative i USA, fordømmer Kina og Rusland som autoritære diktaturer, alt imens de forbeholder sig magten til at veto eller vælte enhver regering, der modsætter sig britiske, geopolitiske nulsums-politikker. Som den arrogante EU-kommissær Günther Oettinger i dag sagde til en interviewer, »Markederne vil lære italienerne at stemme for det rigtige«.

I dag udtalte Helga Zepp-LaRouche, at dette Londoncentrerede, geopolitiske paradigme – som hævder at repræsentere »vestlige værdier« – nu i realiteten er blevet vanæret af det Nye Paradigme for gensidig økonomisk og videnskabeligt fremskridt, der repræsenteres af Kinas Bælte & Vej Initiativ (og af dets programmer for udforskning af rummet, udvikling af fusionskraft osv.).

En lederartikel i *Bloomsberg News* kaldte i dag skarpt kuppet i Italien for »Mattarellas tåbelighed« med henvisning til den italienske præsident, der vetoede regeringen på vegne af London og Bruxelles. Alt imens Glass-Steagall og nationalbankpraksis i Hamiltons tradition i valgene i marts måned var fremsatte spørgsmål, så vil de nu blive langt mere betydningsfulde i de nye nationale valg til efteråret. Faktisk bliver spørgsmålet om at adlyde Eurozonens nedskæringsregler, eller muligvis endda at forlade euroen, nu lige så passionerede som det vakte spørgsmål om at kæmpe for selve den demokratiske frihed.

Ikke kun dette: Londons Mattarella-brøler gav i det mindste Europa et nyt, hårdt lods hen mod et voldsomt finanskrak, der allerede truede. Med Tysklands største bank, der allerede er i alvorlige vanskeligheder, førte bankaktierne an i faldet på aktie- og obligationsmarkeder i hele Europa og USA. Med denne voldsomme finanskrise, der nu trænger sig på, vil Glass-Steagall og LaRouches »Fire Love« også blive spørgsmål, der skal kæmpes om i de amerikanske valg i 2018.

Den Europæiske Centralbank iscenesatte et kup imod den legitime italienske regering

29. maj, 2018 – Følgende forkortede erklæring blev i dag udgivet af Liliana Gorini, forkvinde for MoviSol (Movimento Internazionale per i Dritti Civili – Solidarietà); LaRouche-bevægelsen i Italien.

Med en intervention, der går imod de mest fundamentale regler for demokrati og folkeretten, vetoede Europa »regeringen for forandring«, der var ved at blive dannet i Italien, og som havde et klart parlamentarisk flertal. Europa gennemtvang endnu en teknokratisk regering, der havde stået klar i månedsvis, ledet af hr. Udgifts-revision, Carlo Cottarelli, hvis plan simpelt hen er at nedbringe gælden, og som kun har støtte fra det Demokratiske Parti (PD), der tabte parlamentsvalgene den 4. marts.

Dette er det seneste eksempel på den »suspendering af demokrati«, som for et år siden blev krævet af den Europæiske Union, da den introducerede det afbalancerede budget som det eneste mål for hver eneste europæiske regering, eller Angela Merkels »markeds-lydige demokrati«. Det paradoksale aspekt, som ikke har noget fortilfælde i den italienske republiks historie (som er en parlamentarisk republik og ikke en præsidentiel republik), er de grunde, som republikkens præsident Sergio Mattarella har givet for at forklare, hvorfor han nedlagde veto imod prof. Paolo Savona, en berømt økonom og tidligere regeringsminister og leder af Confindustria, som den nye regerings finansminister. Mattarella sagde, han gjorde det for ikke at bekymre »udenlandske investorer«, som frygter, at Italien kunne forlade euroen. Dette på trods af det faktum, at der i det regeringsprogram, som blev aftalt mellem Lega og Femstjernepartiet, og ligeledes i prof. Savonas udtalelse fra i søndags, ikke fandtes nogen omtale af at forlade euroen, men kun et krav om at ændre den fejlslagne politik med nedskæringer, der i Italien »har skabt fattigdom, mindskede indkomster og uligheder« (professor Savona).

I dagene op til dette uacceptable kup mod en legitim regering, som italienerne stillede store forhåbninger til, var Mattarella tilsyneladende ofte i kontakt med præsident for den Europæiske Centralbank, Mario Draghi; samme Mario Draghi, der i 2011 gennemtvang Mario Montis teknokratiske regering, der ikke var valgt af nogen italiener, med et brev, som dikterede regeringens opgaver. Den franske

præsident Emmanuel Macron blandede sig ligeledes i denne beslutning ved at ringe til den tiltrædende premierminister Giuseppe Conte, før denne blev modtaget i Quirinalpaladset [præsidentens residens] med sin ministerliste, for at bede ham fjerne Paolo Savona fra denne liste, og dernæst senere, ved at støtte Mattarella i at afvise Savona.

Pressen, der taler for City of London og de finansielle lobbyer, som er ansvarlige for krisen i 2008 med deres spekulationsaktivitet, tillod sig at fornærme ikke alene Lega og Femstjernepartiet, der samarbejdede om at udarbejde et regeringsprogram, som tilsigtede at promovere jobs og bekæmpe fattigdom, men også alle italienere som et folk og kaldte dem »barbarer« (*Financial Times*) og »gratister« (*Der Spiegel*) ...

Det spørgsmål, som mange stiller, er: Hvorfor gennemtvunge ved magt en teknokratisk regering, der ikke vil holde mere end tre måneder, eftersom den ikke har flertal i parlamentet; og som, iflg. PD-politiker Massimo D'Alema, vil øge stemmerne til regeringskoalitionen mellem Lega og Femstjernepartiet fra 60 % til 80 %? Er finansmarkederne så desperate, at de må købe tid, om end det kun drejer sig om tre måneder?

Dette synes at være den virkelige årsag til statskuppet. Deutsche Bank er på randen af bankerot; bankens eksponering i derivater har nået et sådant niveau, at selv dens cheføkonom David Folkerts-Landau har afsløret den kendsgerning, at banken er blevet en hedge fund. Som den italienske økonom Alberto Bagnai, der er valgt til Senatet for Lega, i et radiointerview erklærede: »Euroen kunne krakke, men ikke pga. os. Deutsche Bank er klar til at fyre 7.000 ansatte. Alle disse storbanker har en stærk eksponering i derivater. Lad os antage, at det er tysk privatfinansiering, der er klar til at eksplodere, i stedet for den italienske statsgæld. Vi må være parat til en sådan begivenhed.«

Desuden sagde lederen af Femstjernepartiet Alessandro Di Battista den 28. maj i et interview på nationalt Tv med Lilli Gruber i bedste sendetid, at »De forhindrede denne regering, fordi de er rædselsslagne for bankopdeling og en statslig investeringsbank«.

Så, snarere end frygten for en Ital-exit, så var det, som markederne flippede ud over, den kendsgerning, af Salvini-Di Maio-regeringen i sit program havde to punkter, som står LaRouche-bevægelsen nær, nemlig en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling og en statslig investeringsbank, med det formål at udstede kredit til realøkonomien. Det nuværende finanssystem er så råddent og så klart til at eksplodere, at det ikke vil tillade debatter og da slet ikke debatter, der omfatter sådanne punkter i et regeringsprogram for et så

betydningsfuldt land som Italien, en af Europas grundlæggere. For at holde dette rådne system i live, gennemtvang tidligere italienske regeringer, fra Monti til Gentiloni, drakoniske forholdsregler til nedskæringer.

Europa, EU, Trojkaen, ECB, økonomerne og etablisementets medier nægter at forstå, at et Nyt Paradigme i løbet af de seneste år har hævdet sig og er kommet til udtryk i Brexit, Trumps valgsejr i USA, »Nej« i den italienske folkeafstemning for at ændre forfatningen, og nu det italienske valg den 4. marts. Det kommer ligeledes til udtryk i den kendsgerning, at to tredjedele af verden har tilsluttet sig præsident Xi Jinpings Bælte & Vej Initiativ, med dets win-win-politik for økonomisk samarbejde, i modsætning til den geopolitiske politik for konfrontation med Rusland og Kina, som fører til krig.

Det lykkedes dem at forhindre regeringen for forandring, som igen vil være der om tre måneder, som Salvini sagde; men de kan ikke forhindre det Nye Paradigme, der nu hævder sig i hele verden ...

[Det britiske Imperium er desperat for at bevare kontrollen – der er kupoperationer i gang i USA, Italien og andre steder](#)

Leder fra LaRouchePAC, 28. maj, 2018 – Vi sidder på en krudttønde. I Europa hober destabiliseringerne sig op. I Italien fandt den seneste fase af blokering af suverænitet og vælgernes vilje sted i går aftes, da præsident Sergio Mattarella afviste den ministerplan, som koalitionspartierne M5S og Lega havde præsenteret – idet han modsatte sig valget af Paulo Savona som økonomiminister – og i stedet erklærede en ex-IMF-nedskærings-hitman, Carlo Cottarelli, som tiltrædende premierminister med mandat til at danne regering. Når Cottarellis ministerliste bliver sendt til parlamentet, vil den blive afvist, hvilket vil udløse endnu mere kaos og nyvalg. Dette er et kup; men det Londoncentrerede »finanssamfund«, udtrykt gennem *Handelsblatt*, applauderer Mattarella for at have blokeret for »populisme«.

I Spanien truer en krise, med et mistillidsvotum, som vil blive debatteret senere på ugen, mod Rajoy-regeringen, der har ulemper; men faren hidrører fra manglen på et positivt politisk program fra nogen i det hele taget. Den potentielle ustabilitet her truer i særdeleshed de dele af den Iberiske Halvø, der har satset stærkt på Bælte & Vej Initiativet.

I USA er Mueller/Russiagate-kuppet, endskønt det miskrediteres for hver time, der går, stadig operativt og forårsager ødelæggelse i den politiske beslutningstagning over hele linjen. Og alt imens er Wall Street/City of London i færd med at krakke, hvilket ses af de lappeløsninger, der for nylig er blevet uddelt til Deutsche Bank, samt af de stadig forværende situationer i flere nationaløkonomier, som nu er under stærk kritik, med spil om hurtige penge, der eksploderer i Argentina, Brasilien og andre steder.

Situationen er meget farlig. Men det helt åbenlyse, gennemgribende »britiske« element skaber en mulighed, der ikke må forpasses, for at slå til og levere det dødbringende slag. Det Londoncentrerede finansielle og geopolitiske magtnetværk tyer nu til stadig mere åbenlyst beskidte midler for at modgå fremskridtet for det nye, globale paradigme, der ses i den Nye Silkevej.

Vores seneste, tunge skyts er [LaRouchePAC's »Memo til præsident Trump: tiden er inde til at afslutte den særlige relation; ophæv hemmeligstemplingen af alle dokumenter, briterne har udgydt, om Deres kampagne i 2016«](#).

Dette memorandum samler det hele. Som det erklærer, »Den reelle historie ... er, at briterne og deres venner i Obama-administrationen kørte en operation for en total kontraefterretnings- og informationskrig imod Donald Trumps præsidentvalgkamp, fordi de vidste, at Trump kunne vinde valget imod Hillary Clinton, en åndløs robotkandidat, der fuldstændig havde mistet enhver forbindelse med amerikanere, der ikke var knyttet til de på de to kyster hjemmehørende eliter«.

Præsident Trump gentog selv i seks tweets hen over weekenden, hvordan Russiagate er blevet til Spygate. For eksempel 26. marts, »Hele denne Ruslands-kulegravning er rigget. Blot et påskud for, hvorfor demokraterne og Svindler-Hillary tabte valget og tabte stater, de ikke har tabt i årtier ... #SPYGATE & CONFLICTS OF INTEREST«. Selv om han forsømmer at nævne den britiske faktor, henviste han dog til den rent historisk i sin tale den 25. maj på Annapolis Flådeakademi og sagde, at »Vore forfædre jordede Imperiet ...«

Tiden er nu inde til at jorde Imperiet på verdensplan. Indikationerne på, hvordan positive skridt, for den kommende tid for en global, fælles fremtid for

fred og udvikling, kunne tage sig ud, kommer fra Asien. I Beijing i dag fik vi en forpremiere at se på Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Qingdao den 9.-10. juni, hvor præsident Xi Jinping vil være formand for sessionerne, vært for den russiske præsident Vladimir Putins statsbesøg og byde gæsteobservatørnationer velkommen, inklusive Iran. To dage senere vil det mulige møde mellem præsident Trump og Nordkoreas formand Kim Jong-un finde sted.

Endnu et ECB-kup i Italien

28. maj, 2018 – Det, der skete i går i Italien, kan med rimelighed beskrives som et kup. Den, der udførte kupet, var statspræsident Sergio Mattarella; men den, der trak i trådene, er den Europæiske Centralbank.

Typisk for den generelle mediedækning, så hylder den tyske finansavis *Handelsblatt* Mattarella: »Italiens statspræsident gjorde det rigtige – *Forza Mattarella!*« *Handelsblatt* taler om det politiske kaos, der har domineret Italien i ugevis, og ignorerer det kaos, der har domineret Tyskland i månedsvis. »Sergio Mattarella har fuldt ud udnyttet sit embedes og forfatningens beføjelser og har forhindret en populistisk koalition i Italien« (»*Forza Mattarella!*« er ligesom et tilråb ved en sportsbegivenhed: »Kom så, Mattarella!«)

Avisen *Il Giornale* beretter om en fortrolig udtalelse fra Matteo Renzi, tidligere premierminister (2014-2016), til en medarbejder og sagde, »Mattarella lytter for tiden meget til Draghi og Visco«, med henvisning til hhv. præsidenten for ECB og guvernøren for Italiens Centralbank.

Mattarellas egen tale er den rygende pistol. Den var en blanding af en opstemt tale og 'fake news', leveret som et terrorist-budskab. Her følger de relevante passager:

»Jeg var enig i og godkendte alle forslag til ministerposterne, med undtagelse af økonomiministeren. Udnævnelsen af økonomiministeren udgør altid et omgående budskab, enten et tillids- eller et advarselsbudskab, til økonomiske og finansielle operatører.

»For dette ministerium udbad jeg mig, at man pegede på en fremtrædende, politisk repræsentant for flertallet, i overensstemmelse med den politiske aftale. En repræsentant, der – udover personlig agtelse og betydning – ikke ses som

tilhænger af en ofte manifesteret linje, som kunne provokere, sandsynligvis eller endda uundgåeligt, Italiens exit af euroen ...

»Vores usikre position i euroen har alarmeret italienske og udenlandske investorer og indskydere, der har investeret i vore statsobligationer og i vore selskaber. Den daglige stigning af udbredelsen øger vores statsgæld og reducerer mulighederne for, at regeringen kan afsætte midler til nye, sociale interventioner. Tab på aktiemarkedet, dag efter dag, ødelægger resurser og opsparinger i vore selskaber og hos dem, der har investeret i dem, og skitserer konkrete risici for vore borgeres og italienske familiers opsparede midler.

Vi må også være på vagt over for truslen om en stærk stigning af renterne på ejendomsværdipapirer, og over for selskabernes finansiering. Mange af os kan huske, da, før den Europæiske Monetære Union, bankrenterne nåede op på næsten 20 %.

Det er min pligt i udførelsen af den forfatningsmæssige opgave med at udpege ministre at sørge for beskyttelse af italienske opsparinger.

... Medlemskab af euroen er et valg af den yderste vigtighed for vort lands og vor ungdoms fremtid: Hvis man ønsker at diskutere det, må man gøre det åbent og dybtgående, også, fordi det ikke var et spørgsmål i valgkampen.«

Mattarella ignorerede åbenlyst en udtalelse, som økonomen Paolo Savona tidligere var kommet med, og som var publiceret af scenarieeconomic.it, og i hvilken Savona gjorde det klart, at han ville holde sig til koalitionsprogrammet, som ikke sætter spørgsmålstegn ved Italiens medlemskab i euroen eller i EU.

Dette viser, hvor rædselsslagne de europæiske eliter er; og man kan forvente, at de vil gøre hvad som helst for at bevare deres magt.

Foto: Præsident for den Europæiske Centralbank, Mario Draghi, (venstre) og guvernør for en Italienske Centralbank, Ignazio Visco.

Finanskredse nedstemmer regering for

Italien; Endnu et skridt hen imod finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 27. maj, 2018 – Den Europæiske Centralbank og Londoncentrerede »finans kredse« har, idet de tramper på demokrati og sandsynligvis også den italienske forfatning, brugt Italiens statspræsident som deres marionet i blokeringen af en klar flertalsregering. Den åbenlyse årsag: Den kunne krænke de forkrøblende regler for euroen i sin forfølgelse af reel, økonomisk vækst, eller endda beslutte at forlade Eurozonen.

Med sin afvisning af koalitionsregeringen mellem partierne Lega og Femstjernebevægelsen, som havde kvalificeret sig gennem et vælgerflertal i valgene den 4. marts og gennem et flertal i parlamentet, har statspræsident Sergio Mattarella åbenlyst indrømmet, hvem, det er, der har ført hans hånd. Han sagde, at finans kredse og udenlandske investorer i italienske statsobligationer havde et intenst had til regeringens nominerede finansminister og dennes potentielle brud med Eurozonen. Italienske statsobligationer købes for det meste af store banker i London og Europa og sælges for likvider til den Europæiske Centralbank, som nu besidder dem.

Vælgerne fra »finans kredsene« var de eneste, der talte, denne gang.

Men hvad er det, der foregår i disse »finans kredse«? De er ved at blive kvalt i højsspekulativ selskabs-’junkgæld’, og i derivatkontrakter på denne gæld; nu driver rentestigningen i dollar dem mod massive betalingsstandsninger og sammenbrud af banker.

Se på Deutsche Bank, den største bank i Tyskland, der rent faktisk kontrolleres fra dens investeringsbankafdelinger i London. For to måneder siden beordrede den Europæiske Centralbank (ECB) Deutsche Bank til at udarbejde et »nød-scenarie« for at afslutte sin investeringsbank; ECB vidste tydeligvis, der var noget alvorligt galt i banken, som har verdens største eksponering til derivater. Nu fyrer Deutsche Bank så ansatte *en masse* fra sin investeringsbank, den afdeling, der har været drivkraften for hele banken i 15 år (og på det seneste, drivkraften bag store tab). To analytikere var, for CNBC, enige om, at bankens aktier og kapital, der for nylig faldt fra 26 mia. til 21 mia. euro, meget snart kunne nå nul »med meget dårlige konsekvenser for internationale markeder i en nær fremtid«.

Tiltag fra Tysklands side for en reorganisering af Deutsche Bank, i

overensstemmelse med præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouches forslag i *EIR* i 2016, bliver nu den eneste måde, hvorpå bankens kollaps og dets forgreninger til det transatlantiske banksystem i London og på Wall Street, kan stoppes.

Disse tiltag – som omfatter en Glass/Steagall-bankopdeling for at fraskille investeringsgrenene, til beskyttelse af den industrielle/kommercielle udlånsbank – ville være forbudt under Eurozonens regler og regler for bankopløsning, inkl. nye regler, som Eurozonen i øjeblikket er ved at vedtage!

Det samme er tilfældet med banker i hele finanssystemet, der er eksponeret til den enorme »alting-boble« med spekulativ gæld, der nu er ved at blive giftig.

Det, som den nu afviste italienske regering »truede« med at gøre ved at modsætte sig disse regler og endda ved at forlade Eurozonen, om nødvendigt, er et skridt mod den eneste løsning for at forhindre endnu et krak, værre end i 2008.

Denne løsning fremlægges i Lyndon LaRouches »Fire Love« for at genrejse den produktive vækst og videnskabelige/teknologiske gennembrud, og som blev udgivet i 2014 med en understregning af økonomien USA, hvis finanssystem befinder sig i samme farefulde tilstand. Præsident Trump har, tilbage i 2016, krævet ét af disse skridt, nemlig genindførelsen af Glass/Steagall-loven; han har talt om et andet, nemlig byggeri af ny, økonomisk infrastruktur for Amerika. Men handling har ikke været til rådighed, med britiske efterretning, der har udløst voldsomme angreb mod hans præsidentskab og forsøgt den form for kup, som de netop har set, lykkedes mod Italien.

Vælgerne i begge disse nationer står nu over for valg, hvor de må gennemtvinge de handlinger, som LaRouche har foreslået, og ikke tillade noget som helst at afskrække dem.

Foto: Den Europæiske Centralbank, Frankfurt, Tyskland.

[Italiens statspræsident vetoer Savona;](#)

Conte-regeringen mislykkes

27. maj, 2018 – Den italienske statspræsident Sergio Mattarella handlede som en forræder mod Italien og en marionet for Imperiet ved at afvise listen over ministre, som blev fremlagt af den aktuelle premierminister Giuseppe Conte, der dernæst opsagde sit mandat.

I sin officielle erklæring sagde Mattarella, at han accepterede alle ministre undtagen Paolo Savona som finansminister og retfærdiggjorde dette med Savonas kendte holdninger, som kunne have ført »til Italiens exit af euroen«. Dernæst tegnede Mattarella et hysterisk billede af investorer, der flygtede, aktiemarkedet, der kollapsede, rentestigningerne, der spredtes og »sparerne«, som truedes, som et resultat af det budskab, Savona ville sende ved at sidde i regeringen.

(Præsidenten har magt til at afvise medlemmer af det foreslåede regeringshold, men ved at gøre dette, er han bundet af parlamentets vilje. I dette tilfælde er den foreslåede finansministers synspunkter identiske med den af parlamentet udtrykte vilje.)

Forud for Mattarellas annoncering, havde der være en utrolig indblanding. Den franske præsident Emmanuel Macron havde ringet til Conte for at presse ham til at droppe Savona. Det mest sandsynlige perspektiv er nu et teknokratisk kabinet, som imidlertid vil blive nedstemt af parlamentet og derfor vil have mandat til at udskrive snarlige valg.

Foto: Den euroskeptiske Paolo Savona, der af Conte-regeringen var udpeget til finansminister. Savona er økonom og universitetsprofessor.

Moody's: 'En usædvanlig stor bølge af misligholdte selskabslån' på vej

27. maj, 2018 – Kreditratingbureauet Moody's Investors Service har givet den hidtil klareste advarsel om muligheden for, at der venter et blow-out af amerikanske selskabsgæld i horisonten.

En ny rapport, udgivet af Moody's, siger, at 'junk-gælden' i den amerikanske

selskabssektor nu beløber sig til omkring \$3,7 billion, og at \$2 billion heraf hører hjemme i en ny betegnelse, skabt af Moody's: »særdeles spekulativ« (med graden B1 eller lavere) i modsætning til blot »spekulativ«.

På internationalt plan, siger rapporten, får nu hele 58 % af alle ikke-finansielle selskaber en gælds-rating, der lyder på »spekulativ«, af kreditratingbureauet; og 40 % får ratingen »særdeles spekulativ«.

Idet de kommer til sagen, siger rapporten, som det citeres af CNBC den 25. maj, »Stærke investorkrav om højere afkast forsætter med at gøre det muligt for alle, undtagen de svageste udstedere, at undgå misligholdelse ved at genfinansiere [deres] gæld, der nærmer sig forfald. Flere meget svage udstedere lever på lånt tid, så længe der hersker gunstige vilkår«. Dette er de såkaldte »zombie-selskaber«, som de europæiske økonomiers finansielle analyser diskuterer så meget; og igen, så rejser Moody's muligheden for, at dette kunne nærme sig 40 % af de ikke-finansielle selskaber.

Rapporten konkluderer, at »Det rekordhøje antal selskaber, der er særdeles højt gearet, har sat scenen for en usædvanlig stor bølge af misligholdelser, når den næste periode af generel økonomisk stress kommer«.

Denne stress-periode er faktisk kommet, med renter knyttet til dollar, der stiger i et hastigere tempo, end Federal Reserve hæver sine nøglerenter. De styrtdykkende valutaværdier, som rammer de lande, der har store mængder af dollargæld, såsom Argentina, Tyrkiet og Brasilien, er ét tegn. Selve den amerikanske selskabsgældsboble står til at implodere på et tidspunkt i denne udvikling, som Moody's og IMF for allerede et år siden advarede om. Selv om det ikke er rapporteret her, så har der hidtil været et fald på 4 % i 2018 i værdien af den gennemsnitlige selskabsobligation, internationalt.

Ind over dette krydser den indikation, at den »lange tid, det har taget Deutsche Bank at dø« måske snart er slut, medmindre denne gigantiske derivatbank bliver gennemgribende reorganiseret.

[Den russiske udenrigsminister Lavrov:](#)

MH17-efterforskningen er ligesom

Skripal-sagen:

Der er ingen beviser!

26. maj, 2018 – Med henvisning til resultaterne af den hollandsk/australske efterforskning af nedskydningen af det malaysiske fly MH17 i 2014, og som gør Rusland til den ansvarlige part, sammenlignede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov disse resultater med sagen om Skripal-forgiftningen i London.

»Der er ingen beviser«, sagde Lavrov. Han rapporterede, at han havde fået en telefonopringning fra den hollandske udenrigsminister Stef Blok mht. disse resultater, men »han gav mig ingen kendsgerninger og sagde, de ønsker, Rusland skal hjælpe med at fastlægge dem, baseret på grundløse mistanker«, rapporterer Channel NewsAsia, at han sagde. »Dette ligner den såkaldte Skripal-sag« – forgiftningen af den britiske dobbeltagent Sergei Skripal og hans datter Julia – »da [UK] sagde, det er 'højst sandsynligt', at det er russerne, men Scotland Yard rapporterede omgående, at efterforskningen fortsætter. Og den er endnu ikke afsluttet«, sagde Lavrov. »Det er en déjà vu-oplevelse«, sagde han.

Udenrigsministeriet påpegede ligeledes i en udtalelse fra 24. maj, at Joint Investigative Team (JIT), som efterforsker flystyrtet, ignorerede alle data, som Rusland havde leveret, og undlod at nævne, at russiske myndigheder havde mødtes med hollandske eksperter og efterforskere fra anklagerens kontor og gav dem detaljerede data.

Under sin pressekonference den 24. maj med den franske præsident Macron, umiddelbart forud for Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF), responderede præsident Putin på et spørgsmål om det hollandsk/australske holds resultater og demonstrerede, at Ruslands tilbud om at deltage i efterforskningen – igen, lige som i Skripal-sagen – blev afvist. Ukraine deltog, men det gjorde Rusland ikke, sagde Putin. »For at vi således kan acceptere det, der lægges frem, må vi fuldt ud deltage i efterforskningsprocessen.« Han sagde, at hans regering vil »analysere alting og formulere vores standpunkt i denne sag«.

Foto: Efterforskningen af MH17-flystyrtet i Donbass minder om Skripal-sagen, eftersom der ikke findes nogen beviser, sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov på sidelinjen af SPIEF i fredags.

Menneskehedens strategiske kamp mellem det gamle og nye paradigme fremstår klart af udviklingerne i Italien

Leder fra LaRouchePAC, 24. maj, 2018 – Intetsteds fremstår den strategiske kamp mellem det gamle og det nye paradigme klarere end i europæiske responser til udviklinger i Italien, hvor en ny regering, bestående af partierne Lega og M5S, kommer til magten, og hvor to af deres hovedprogrampunkter er forslag om Glass-Steagall og en udviklingsbank, begge forslag, som er indlejret i de Fire love, som EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche udgav i 2014, nu fremprovokerer vildt hysteri og ondsksfulde angreb fra deres side, der forsvarer det rådende, imperiale, transatlantiske finanssystem.

Som Schiller Instituttets præsident og stifter [Helga Zepp-LaRouche i dag bemærkede i sin internationale webcast](#), så er dette fuldstændig ekstraordinært. Italien trues med finansiel krigsførelse og regimeskifte og bliver af andre EU-medlemmer advaret om, at det vil »få en lærestreg«, hvis det vover at gå frem med anti-euro-politikker – som om Italien på en eller anden måde skulle være ansvarligt for den finanskrisen, der allerede er i gang, ifald det handler til forsvar for sin egen suverænitet og sin befolknings ønsker.

Det, man skal forstå, sagde Zepp-LaRouche, er, at valget af Lega/M5S-regeringen ikke er et isoleret fænomen, men snarere »en lang oprørsbue imod de neoliberale politikker, som kom til udtryk i Brexit, valget af Donald Trump, 'nej'-et i den italienske folkeafstemning sidste år om en ændring af forfatningen, valget i Østrig og nu valget i Italien – dette er alt sammen resultater, der viser, at befolkninger ikke længere ønsker at underkaste sig disse fuldstændig uretfærdige nedskæringspolitikker, der udelukkende er til fordel for bankerne, spekulanterne og de rige, på bekostning af befolkningsmasserne«.

Det er afslørende, sagde Zepp-LaRouche, at de mest hysteriske angreb på Italien kommer fra dem, »der har skabt deres gigantiske, virtuelle formuer ... med dette højspekulative system, det neoliberale system, der er knyttet til krige, baseret på løgne, med såkaldte 'humanitære interventioner', regimeskifte og 'farvede

revolutioner'. Det er hele denne model, der virkelig ikke længere fungerer».

Dette går virkelig til kernen af kampen mellem det afdøde, gamle paradigme og det Nye Paradigme, »som fokuserer på økonomisk vækst for folkets almene vel«, understregede Zepp-LaRouche. Se udviklingen i Italien som »en gylden mulighed for at blive af med den form for ekstremt farlige, spekulative udskejelser, og sats på en samlet Glass/Steagall-bankopdeling som det første trin til at redde systemet på denne måde«, foreslog hun. I modsat fald »står vi på randen af en ny finanskrise. Vi sidder på en vulkan«. De ændringer, som nu er i gang i Deutsche Bank, der er begyndt at afhænde sin giftige bankoperation, som har base i City of London, er lærerige, bemærkede hun, fordi Deutsche Bank er den største derivatbank i verden og står og vakler på randen af bankerot.

Direkte relateret til dette er de af britisk efterretning dirigerede 'Russiagate'-operationer imod præsident Donald Trump; et sandt edderkoppespind bestående af MI6 og GCHQ, der arbejder sammen med Barack Obamas bøller fra FBI/CIA for at omstøde valget i 2016. Disse »Spygate«-operationer, som der nu offentligt kommer detaljer frem om, blev lanceret for at sikre, at den amerikanske præsident ikke kunne gennemføre sine planer om at få gode relationer med Rusland og Kina eller trække USA tilbage fra involvering i udenlandske krige. Og neokonservative elementer i hans administration forsøger konstant at lokke ham tilbage, advarede Zepp-LaRouche, hvilket gør dagens aflysning af topmødet 12. juni med den nordkoreanske leder Kim Jong-un meget ulykkelig. Men, understregede Zepp-LaRouche, »hvis Trump kan befries for dette edderkoppespind, mener jeg, man vil få at se, at han befinder sig i en langt bedre position til at gennemføre sine planer, end vi hidtil har set«.

En måde at skære igennem alt Russiagate-vrøvlet, konkluderede Zepp-LaRouche, er at sikre, at Trump og den russiske præsident Putin afholder det topmøde, de diskuterede over telefonen tilbage i marts måned. Underskriv den relevante appel på Det Hvide Hus' webside, anbefalede hun, for at sikre, at 100.000 underskrifter bliver indsamlet frem til 20. juni. »Sørg desuden for, at dette webcast bliver mere kendt og udbredt, for vi har et presserende behov for en politisk debat. I hvilken retning skal menneskeheden gå? Og hvordan kan vi organisere verden, så den bliver tryk og smuk for alle at leve i?«

Deutsche Bank fyrer tusinder – LaRouche havde ret!

24. maj, 2018 – I dag annoncerede Deutsche Bank, at den skærer ned med 7.000 jobs – nogle siger 10.000 – af dens nuværende i alt 97.000 ansatte, og dens selskabs- og investeringsbankvirksomhed forventes at miste 25 % af sine ansatte, for det meste, iflg. Associated Press, i London og New York.

Der kommer mere frem om bankens årlige generalforsamling, som afholdtes i dag, hvor et forsøg på at afsætte Deutsche Banks formand Paul Achleitner mislykkedes med stemmerne 90-9 % til fordel for at beholde ham.

Men reorganiseringen af Deutsche Bank bringer det spørgsmål frem, som rejstes af *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche, der krævede, at banken vender tilbage til de sunde principper for kommerciel bankvirksomhed, som praktiseredes af bankens martrede formand Alfred Herrhausen, der blev myrdet 30. nov., 1989, snarere end at fortsætte den mislykkede model med universel kasinobankvirksomhed.

Netop dette spørgsmål eksploderede i sidste måned, hvor Deutsche Bank trak finansielle hovedoverskrifter den 9. april, da bankens bestyrelse officielt dumpede sin britiske administrerende direktør, John Cryan, og i dag annoncerede massive afskedigelser for at nedskære sin afdeling for giftig investeringsbankvirksomhed.

Cryan blev øjeblikkelig udskiftet med Christian Sewing, der har været i banken siden 1989, og som indikerede, at han ville nedskære investeringsbankdelen. »Det vigtige er at udnytte vore styrkesider og anviser vore investeringer i overensstemmelse hermed. Vi vil samtidig søge at frigive kapacitet for vækst ved at trække os ud af de områder, hvor vi ikke har tilstrækkelig med indtjening«, sagde Sewing til *Guardian* 9. april. »Vi vil fortsætte vores aktivitet som en investerings- og selskabsbank, og vi vil forblive international, men vi må koncentrere os om det, vi virkelig har et godt kendskab til.«

Guardian citerede også Octavia Marenzi fra konsulentfirmaet Opimas for at sige, at »Vi kan forvente en langt stærkere understregning af det hjemlige, tyske marked, med fokus på kommerciel bankvirksomhed og detailbankvirksomhed, samt formueforvaltning. Det ser ud, som om bestyrelsen kapitulerer på investeringsbankfronten«. Han advarede yderligere, »dette vil ramme Deutsche Banks tilstedeværelse i London særlig hårdt, hvor hovedparten af dens

investeringsbankvirksomhed er baseret. Vi forventer at se disse aktiviteter få den rigtige størrelse eller solgt fra, med ledsagende reduktion i medarbejderstaben«.

Spy-gate slog Russia-gate ud; Nu gælder det et nyt økonomisk system

Leder fra LaRouchePAC, 23. maj, 2018 – 'Spy Gate' – afsløringen af briternes beskidte operationer mod de amerikanske valg og præsidentskabet – er nu i færd med at slå Russiagate, der selv var en forræderisk løgnehistorie fra de selv samme netværks side, ud. Præsident Donald Trump bemærkede dette i mange tweets i går og i dag og sagde, »Se engang, hvordan bøtten er vendt mod den Kriminelle Deep State. De angriber et falsk 'aftalt spil' med Rusland, et fabrikeret fupnummer, og ender med selv at blive taget i en stor udspioneringsskandale af et omfang, hvis lige, dette land formentlig aldrig før har set! Det, man giver ud, kommer tilbage i samme mål!« Her til morgen tweetede han, »SPYGATE kunne gå hen og blive en af historiens største skandaler!« Der fremkommer nu detaljer, inklusive om forbrydelser, begået af en specialstyrke fra flere tjenester og institutioner (FBI, Finansministeriet, CIA samt andre), og som startede i begyndelsen af 2016 – længe før der var noget »officielt« mandat til en efterforskning af Rusland og Trump, og tæt knyttet til britiske spionnetværk.

Vi befinder os nu på et tidspunkt, hvor muligheden for et nyt, økonomisk system, der skrider frem inden for rammerne af Bælte & Vej Initiativet, er til stede, og som længe har været forsinket i det transatlantiske område. Tiden er ikke til at stå på sidelinjen og se til, hvordan Trump fører en kamp, og heller ikke til at håbe-og-tro, at nogle enkeltstående medlemmer af Kongressen vil gøre det rette. Det er derimod et opråb til os borgere om at mobilisere.

Potentialet for at blive hvervet til kampen for et nyt system demonstreres i Italien, hvor borgere den 4. marts stemte imod EU's anti-nationalstatspolitikker. Det italienske valgresultat var en fortsættelse af opstanden imod Wall Streets/City of Londons økonomiske og geopolitiske morderpraksisser, som man så det med Brexit-afstemningen i 2016, med Trumps valgsejr i 2016, valget i Østrig i 2017 samt med andre manifestationer. Denne oprørsproces er ikke stoppet, men den må føre til noget. Det er vores ansvar, med LaRouches Fire centrale love og med sandhedens optimisme.

Fjenden er fuldstændig sindsforstyrret over den blotte tanke om, at der sammensættes en italiensk regering, der er favorabel over for nogen af forskrifterne i LaRouches Fire Love. De to partier, Femstjernebevægelsen (M5S) og Lega, har officielt udtalt sig til fordel for en Glass/Steagall-bankreorganisering og for en kreditinstitution. Den italienske præsident Sergio Mattarella forventes i morgen at meddele sin beslutning om en mulig regering bestående af M5S/Lega. Modstandere er hysteriske. Tysklands næststørste Tv-kanal sagde, at Bruxelles må håndtere Italien ligesom en vild hest: Giv den et gag-bid på, og tøjlen den. Tysklands CDU-seniormedlem af Europaparlamentet, Elmar Brok, fremlægger rædselsscenerier: »Den italienske økonomi vil kollapse. De italienske banker vil kollapse.« Bemærk, at Brok støttede det britisk/Obama-orkestrerede, nazistiske Maidan-kup i 2014 mod Ukraine, efter at denne nations regering valgte ikke at alliere sig med EU.

Samtidig er det økonomiske kasinosystem, som disse hysterikere støtter, i færd med at eksplodere. Det kan Italien ikke beskyldes for. For eksempel er boblerne for global, hidsig pengespekulation bristet i Argentina og andre steder. Den argentinske peso er dykket mere end 30 % mod den amerikanske dollar siden årets begyndelse; valutaer falder i Tyrkiet, Brasilien, Mexico og andre steder. Om tre uger forfalder i Argentina anden runde af \$30 mia. Lebac's (Obligationer i pesos udstedt af den argentinske centralbank), efter at vilde nødløsninger 15. maj blev brugt til at forlænge den første portion i år på \$30 mia.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede i dag, at »Italiens-angrebene viser den yderste arrogance og uvillighed til at overveje, hvorfor alt dette sker ...« Men, sagde hun, »Erinyerne er i arbejde!« Eller, som Trump sagde om Russiagate, der nu forvandler sig til Spycgate, »Det, man giver ud, kommer tilbage i samme mål«. Tiden er inde til at mobilisere.

Foto: Tidligere direktør for FBI James Comey, tidligere direktør for National Intelligence James Clapper og tidligere direktør for CIA John Brennan. (Photo by: Staff Sgt. Jonathan Lovelady)

[Tysk hysteri over Italien: Enden på euroen er nær!](#)

23. maj, 2018 – Den store mulighed for en ny, »statsgælds-skabende« italiensk regering, sammensat af Lega og Femstjernepartiet, er et »mareridt« for Tyskland,

lyder kommentarerne fra sidstnævntes mainstream-medier; i særdeleshed, hvis den nye, italienske finansminister skulle gå hen og blive Paolo Savona, manden, der siger, at »euroen er et tysk fængsel«, er enden på eurozonen nær, advarer medier. En italiensk folkeafstemning om euroen kunne også blive afholdt – tilstrækkelig grund til, at mange bliver hysteriske. *Bildzeitung* tilføjer endnu en rædsel til sit portræt af den nye regering: Legas partiformand Matteo Salvini er en »Putin-fan«.

Direktør for IFO (det tyske erhvervstillidsindeks) Clemens Füst, der også er økonomisk chefrådgiver til den tyske regering, sagde, at eurosystemets fremtid nu er alvorligt truet og opfordrer indtrængende finansmarkederne til at kalde italienerne til orden. Vicepræsidenten for det tyske industrikammer Achim Dercks udtrykte sin absolut største bekymring over udsigterne til politikker, som kommer fra den nye italienske regering. Europaparlamentets CDU-seniormedlem Elmar Brok fremlægger allerede rædselsscenerier: »Den italienske økonomi vil kollapse. De italienske banker vil kollapse. Mange italienere vil dernæst forsøge at flytte deres indeståender til andre lande, for at beskytte dem fra kaos.« Brok advarer imod nogen som helst solidaritet med den nye, italienske regering; en hård holdning kræves: »Der er tegn på storm.« Tja, husk på, at Brok var blandt dem, der i februar 2014 støttede Maidan-stormtropperne mod den valgte præsident, Viktor Janukovitj – tænker Brok på en finanskrig for også at fremtvinge et regimeskifte i Rom?

Daniel Caspary, formand for CDU-CSU-gruppen i Europaparlamentet, opfordrede til en finanskrig mod Italien, ifald den nye regering holder fast ved sine planer: »Om nødvendigt vil finansmarkederne skubbe dem tilbage på dydens smalle sti.« Dette skal ses sammen med en forventning om, at den nye, udpegede premierminister Conte er en politisk letvægter mod de to sværvægttere, Macron og Merkel. Finanskrig mod italienske banker foregår allerede: Intesa San Paolo tabte 12 % i aktieværdi på markedet, og Unicredit 7,5 %.

Nogle eksperter, som f. eks. ved Brueghel-instituttet i Bruxelles, advarer imidlertid om, at, hvis EU og Eurozonen strammer tommeskruerne for hårdt, kunne italienerne blive endnu mere oprørske, og desuden kunne krisen sprede sig ind i Spanien og andre sydeuropæiske lande og skabe en situation, som ikke længere kunne håndteres.

Mulig ny italiensk regering kunne forandre Europa

22. maj, 2018 – Hvis den nye italienske regering, dannet mellem de populistiske partier M5S (Femstjernebevægelsen) og Lega, bliver til virkelighed, kunne det vælte EU's hølæs. Selv om dens anti-EU-holdninger er blevet udvandet pga. pres fra Bruxelles, formidlet gennem den italienske republiks præsident Sergio Mattarella, så kræver »Kontrakten for en regering for forandring«, underskrevet af lederne af M5S og Lega, hhv. Luigi Di Maio og Matteo Salvini, forandringer i udenrigspolitik og den økonomiske politik som, dersom de gennemføres, ville bryde EU's geopolitiske intriger og EU's nedskæringspolitik.

Kontrakten karakteriserer Rusland som en potentielt mere relevant økonomisk og kommerciel partner og kræver en ophævelse af sanktionerne. Med hensyn til Bruxelles, så foreslår den at eftergå EU's jurisdiktioner ved at tilbagelevere til medlemslandene de jurisdiktioner, der ikke på effektiv vis kan styres på unionsplan.

På den økonomiske side anbefaler kontrakten budgetfleksibilitet og en national investeringsbank; og sidst, men bestemt ikke mindst, bankopdeling: »Vi må gå over til et system, i hvilket detail-kreditbanken (dvs. alm. kommerciel bankvirksomhed, der servicerer den almene offentlighed, -red.) og investeringsbankvirksomhed er adskilt, både med hensyn til den form for aktiviteter, de bedriver, og ligeledes med hensyn til supervision.«

Dette er første gang, at bankopdeling (Glass/Steagall-loven) har været en del af et regeringsprogram. Både Lega og M5S havde faktisk Glass-Steagall i deres valgprogrammer, og så mange som 135 valgte repræsentanter, både på nationalt og lokalt plan, mest Lega-medlemmer, men også et par M5S-repræsentanter, har underskrevet en appel for Glass-Steagall, som i 2017 blev lanceret af den italienske LaRouche-bevægelse, Movisol.

En gennemførelse af Glass-Steagall ville være den enkeltstående regeringshandling, der kan gøre det af med det globale finanskasino, som kannibaliserer realøkonomien. Men for at Italien som et EU-medlem skulle kunne gøre dette, betyder det, at landet er nødt til at overtræde EU-lovgivning, som fastslår »universalbanken« som den eneste model, der kan få koncessionsbevilling. Det ville svare til at udtræde af EU eller fremtvinge en ændring af EU's traktat.

På grund af dette, og pga. den russiskvenlige udenrigspolitik, har EU-regeringsfolk og »eksperter« responderet med trusler. Den 20. maj udtalte den franske økonomiminister Bruno Le Maire, at, hvis forpligtelserne med hensyn til statsgæld, budgetunderskud og bankkonsolidering ikke opretholdes af Italien, er hele Eurozonens stabilitet truet. Dette fulgtes op af EU-parlamentets Europæiske Folkepartis (Kristendemokrater) gruppeleder Manfred Weber, der sagde, at italienske populistler leger med ilden med Italiens statsgæld. Den kendte tyske økonom Hans-Werner Sinn citeredes for at sige, »Dette vil føre til den Europæiske Unions ødelæggelse og bringe AfD [højrefløjspartiet Alternativ for Tyskland] til magten i Tyskland.«

Alberto Bagnai, senator i sit første år, og som er en progressiv økonom, der sluttede sig til Lega med det formål at gennemføre sin pro-uafhængighedskamp, forklarede i et radiointerview: »Vi ønsker ikke at føre krig mod nogen, hverken ECB eller Europa. Vi ønsker simpelt hen at sætte vort land i en sådan tilstand, at det kan rejse sig økonomisk og udtrykke sit potentiale.«

Foto: Lederne af de italienske partier M5S og Lega, hhv. di Maio (venstre) og Salvini, der har underskrevet en regeringskontrakt.

[Italien og Glass-Steagall kunne redde Europa](#) [– Truslen kommer fra City of London](#)

Leder fra LaRouchePAC, 22. maj, 2018 – Den seneste, forfærdelige »russiske trussel« hævdes nu at komme fra de to partier, der har aftalt at danne ny regering i Italien. Drabelige kraftkarle for europæisk stagnation og finansspekulation står i kø for at advare om enden på (deres) verden, hvis Lega- og Femstjernepartiernes koalition ikke bliver forhindret. Det er meningen, vi skal glemme, at disse partier af de italienske vælgere netop blev foretrukket for deres politikker i valgene, der afholdtes i marts måned – ligesom vi i to år har fået at vide, at vi skal glemme, at det var amerikanske vælgere, og ikke russere, der valgte Donald Trump.

Men, dersom den får lov at blive dannet, kan den foreslåede, italienske regering indlede den særdeles forsinkede proces med at redde Europa: fra 10 års stagnation efter krakket, som blev udløst af London- og Wall Street-banker; fra

anslag mod dets produktive industrier fra anti-russiske sanktioner; og fra et nyt, værre finanskrak, der truer Amerika og Europa.

Nøglen er at indføre Glass/Steagall-loven, hvilket begge de førende italienske partier ønsker, med det formål at bryde de såkaldte »universelle banker«, som den Europæiske Union har krævet, op, og som absorberer billioner i bailout-penge – statslige bankredninger – fra den Europæiske Centralbank og Federal Reserve, og som intet udlåner til noget som helst, der er produktivt. Den anden nøgle: En statslig nationalbank, der kan udstede kredit til produktive beskæftigelser og ny infrastruktur, helt uden om EU's nedskæringsbegrænsninger af statslig, produktiv kredit. Disse to politiske tiltag kan, hvis partierne kan holde sig til dem, afværge et nyt finansielt blow-out og atter igangsætte reel, økonomisk vækst.

Begge de store, amerikanske partier har Glass-Steagall i deres programmer til præsidentvalget; præsident Trump krævede det på sine valgtourer. Men hidtil er Wall Streetløbet med sejren, og storbankerne er blevet endnu større, mere gældstyngede og med større eksponering til super-spekulative derivatkontrakter. Eksperter som tidligere embedsfolk fra FDIC (Federal Deposit Insurance Corp.) Sheila Bair og Thomas Hoenig er kommet med advarsler om, at rentestigninger på et hidtil uhørt ocean af selskabsgæld har gjort finanssystemet mere farligt og nu klart til at eksplodere.

I Tyskland har den tidligere cheføkonom for Europas farligste kæmpebank, Deutsche Bank, givet et eksplosivt interview om, hvad der ruinerede banken: »Anglo-amerikansk bankpraksis«. Et team af stjernespekulanter fra Merrill Lynch i London og New York overtog Tysklands daværende udlånsbank for 20 år siden og forvandlede den til en gigantisk hedge fund, der tjente enorme profitter hvert år – indtil det blev klart, at profitterne var falske, og banken stort set bankerot.

Hidtil er Wall Street og London gået af med sejren, og prisen har været økonomisk stagnation med massiv pengetrykning fra centralbankerne og endnu et krak lige om hjørnet. I Italien er der en chance for at indlede et omslag af dette, før det er for sent.

I USA har de amerikanere, der forsvare præsidentskabet fra et ubarmhjertigt kupforsøg mod Donald Trump, på den hårde måde lært, at London og britisk efterretning begyndte det, og kører det. Trump-tilhængere er ved at indse, at man ikke kan forsvare præsidentskabet uden at angribe briterne og Londons anti-russiske, anti-kinesiske geopolitikker.

Denne erkendelse er endda nået til Kongressen, i senator Rand Pauls udtalelser. For at citere en skribents angreb af 21. maj på anti-Trump-udspionering, »Briterne – har aldrig tøvet med at blande sig i vores indenrigspolitik ... Det fandt sted i optakten til begge verdenskrige, og det finder sted i dag. Hvis vi sporer oprindelsen til Russiagate-svindlen og kampagnen for at detronisere Donald J. Trump, så fører alle veje til London«.

Denne svindels gerningsmænd vil ikke, selv ikke, når de er blevet afsløret, opgive den; de må besejres. Det britiske finansimperium, City of London, der stadig dominerer transatlantisk finansaktivitet, må ligeledes besejres.

Konfronteret med et nyt krak, denne gang værre end i 2008, kan Italien blive starten til at redde Europa. Italiens ledende partier foreslår det, som amerikanerne ønskede, da de valgte Donald Trump til præsident. Deres udfordring er den samme: At besejre City of London.

POLITISK ORIENTERING den 17. maj

2018:

Israels Netanyahu forsøger at skabe

krig

for at forhindre Trump i at gå

fredsvejen. 1. del. Se også 2. del

her.

Video 1. del:

Video 2. del:

Lyd:

Mindehøjtidelighed i Berlin for Hans Excellence præsident Saleh al-Sammad fra Yemen

5. maj 2018 – Den 1. maj deltog Schiller Instituttet i mindehøjtideligheden i Berlin for den myrdede, fungerende præsident for Yemen, Saleh al-Sammad, arrangeret af Yemen-sammenslutningen i Tyskland. Præsident Al-Sammad og hans kammerater blev angrebet den 19. april af tre laserstyrede missiler fra den saudiskledede koalition, hvis angrebsfly dirigeres af britiske og amerikanske officerer i kommandocentret i Saudi-Arabien. Drabet på en statsleder er en krigsforbrydelse og signalerer, at forhandlinger om en politisk løsning er afvist. Det er en del af en optrapning af krig fra vestlige magters og Israels side, som nu handler uden for FN-systemet for international lov (folkeretten), og som omgående må stoppes.

Mindetalen, som for en dels vedkommende blev udlagt som video og fuld tekst via Facebook, blev hilst af yemenitiske aktivister; den blev udlagt på Fouad al-Ghaffaris webside i Yemen. Kim Sharif, en yemenitisk fredsaktivist fra Storbritannien, takkede Schiller Instituttet for den konstante støtte og sagde, »Vi vil aldrig glemme alle dem, der stod sammen med os i disse vanskelige tider.«

Her er talens fulde ordlyd, læst op af Elke Fimmen fra det tyske Schiller Institut:

Mindehøjtidelighed for den myrdede, fungerende præsident for Yemen, Saleh al-Sammad, Berlin, 1. maj, 2018.

Vi er samlet her i dag for at vise vores respekt for Saleh al-Sammad, Yemens fungerende præsident, der blev myrdet af et målrettet luftangreb fra den saudiske koalition den 19. april. Jeg overbringer i denne anledning en hyldest fra fr. Helga Zepp-LaRouche, præsident for og stifter af det internationale Schiller Institut.

Mordet på Saleh al-Sammad og hans seks kammerater var en krigsforbrydelse, en overtrædelse af folkeretten, en terroristoperation og er det sørgelige klimaks på mere end tre år med saudisk-britisk-amerikansk aggression imod befolkningen i Yemen, der allerede har skabt millioner af ofre.

Dette må være den endelige alarmklokke om at vågne op og ikke længere være passiv tilskuer til, at folkemord og overtrædelse af folkeretten finder sted hver eneste dag uden, at medierne overhovedet rapporterer om det!

Saleh al-Sammad var, ifølge alle beretninger, en mand for fred og dialog, der i de sidste tre år arbejdede under de mest vanskelige omstændigheder sammen med alle kræfter, der er parat til det, for at føre sit land ud af den diplomatiske og politiske isolation, beskytte Yemens befolkning fra den morderiske aggression og give landet en fremtid. Det kom til udtryk i hans motto: »En hånd bygger, og en anden beskytter.«

Den nyvalgte præsident for det Øverste Politiske Råd, Mahdi al-Mashat, understregede, at præsident Saleh al-Sammads projekt, »én hånd bygger, og en anden beskytter«, fortsat bør gives højeste prioritet og omsættes til virkelighed. Da han blev taget i ed i parlamentet, opfordrede han befolkningen til at samarbejde på alle niveauer for at bygge en lysende fremtid.

Dette er et ekstremt vigtigt koncept, for det betyder, at selv ud af de værste rædsler og skæbneslag, vokser der en ophøjet kraft for det Gode frem, som kan overvinde det stærkeste tyranni. Dette var også den store, universelle videnskabsmand Gottfried Wilhelm Leibniz' og den tyske Frihedens Digter Friedrich Schillers faste overbevisning.

Og en optimistisk fremtid for Yemen er absolut mulig: Yemen er beliggende ved en enestående korsvej mellem den Maritime Silkevej og Verdenslandbroen med dens forbindelse til Afrika. Landet har en meget rig historie, en årtusindgammel kultur og en kreativ befolkning. I samarbejde med andre nationer kan Yemen blive en skinnende perle for det nye, globale paradigmes »win-win«-samarbejde og udvikling.

Schiller Instituttet vil udgive en rapport for genopbygningen af Yemen, med titlen, »Felix Yemen«, i midten af maj måned, som vil behandle Yemens potentiale og landets særlige rolle i sammenhæng med den Nye Silkevej.* I denne rapport er præsident Saleh al-Sammads ledemotiv også citeret, og et billede viser ham under en vigtig tale sidste september, hvor han takkede BRIKS-landene for at tage situationen i Yemen op på deres topmøde i Xiamen.

For at vise alle ofrene for den mere end tre år lange aggressionskrig passende respekt, er det vores ansvar i Tyskland nu at sikre, at visionen for en fredelig, produktiv fremtid for menneskeheden som helhed bliver virkelighed, og at afslutte destruktive imperium-geopolitikker én gang for alle.

Mange tak.

* Rapporten fulde titel er: »Operation Yemen: Yemens genopbygnings-mirakel og forbindelse med Bælte og Vej.«

Foto: Lederen af Yemens Højeste Politiske Råd, fungerende præsident, Saleh al-Sammad, blev den 19. april, 2018, dræbt under saudiskledede luftangreb i provinsen Hodeidah, Yemen. Æret være hans minde.

Nomi Prins: Federal Reserve etablerer en ny finanskatastrofe

Tirsdag, 1. maj, 2018 – Bankhistorikeren Nomi Prins sagde i en artikel den 26. april i »TomDispatch« om sin nye bog, at verdens hovedcentralbanker har anbragt USA og de europæiske lande foran et nyt finanskrak, og at præsident Trump foretager udnævnelser til Federal Reserves bestyrelse, hvis slappe banktilsynspraksis meget snart kunne vise sig katastrofal. Prins' artikel har titlen, »Donald Trump and the Next Crash Making the Fed an Instrument for Disaster« (Donald Trump og det næste krak gør Fed til et instrument for katastrofe).

Hun skrev: »Det, som min research til min nye bog, *Collusion: How Central Bankers Rigged the World*, afslørede var, hvordan centralbanker og massive finansinstitutioner har samarbejdet om at manipulere globale markeder i det seneste årti. De store centralbanker gav sig selv en blankocheck til at genoplive problembanker med; købe stats-, ejendoms- og selskabsobligationer med; og i visse tilfælde – som i Japan og Schweiz – også aktier ... Deres politikker har oppustet værdipapirboblen.«

Ved at »trylle« penge til store banker og selskaber til at opkøbe deres egne aktier, har centralbanker både skabt enorme selskabsgældsbobler og manipuleret aktiemarkeder op til højder, hvorfra de sandsynligvis vil krakke. Kort sagt, så har de »skabt værdipapirsbobler, som kunne eksplodere til en endnu større krise i næste omgang«, sagde Prins.

Prins skrev, at »i dag står vi nær – hvor nær, ved vi endnu ikke – kanten af en farlig, finansiell afgrund. De risici, som udgøres af de største private banker, eksisterer stadig, blot med den forskel, at de nu er endnu større, end de var i

2007-08 [henved 40 % større, -red.] og opererer i en arena af endnu mere gæld«. Og, tilføjer hun, »præsidenten udpeger medlemmer til Fed, som blot vil øge faren for disse risici i de kommende år«.

»Et krak kunne vise sig at blive præsident Trumps værste eftermæle. Ikke alene hører han ikke alarmklokkerne ... men han har sikret, at det er der heller ingen af hans udnævnelser, der gør. Efter en hård kampagne imod den globale finanssektors dårligdomme i 2016-valgkampen, hvor han lovede en Glass/Steagall-lov for moderne tid, for at opsplitte bankindskud fra de mere spekulative aktiviteter på Wall Street, efterlader Trumps tilbageførsels-politikker og udnævnelser vores økonomi mere eksponeret end nogen sinde.«

I *Collusion*, der blev udgivet 1. maj, kræver Prins to politiske handlinger imod det truende kollaps: »I stedet for at finansiere spekulative bobler i hænderne på de store, private banker, bør centralbanker finansiere store programmer for investering og økonomisk genrejsning. Vi bør bryde bankerne op à la Glass-Steagall, så de ikke kan holde folks bankindskud som gidsel under den næste krise.«

[USA: Kongresmedlemmer slår ned på Kiev-regeringens støtte til nazister;](#) [Ukraines Vitrenko angrebet af nazibøller](#)

27. april, 2018 – Den 25. april sendte femoghalvtreds medlemmer af den amerikanske Kongres et brev til daværende fungerende udenrigsminister John Sullivan, som tilskynder USA til at fordømme den ukrainske regerings åbenlyse støtte til nazistiske bander, og specificerer flere tilfælde.

Dagen efter, den 26. april, blev Natalia Vitrenko og Vladimir Marchenko, lederne af Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU), og venner af den internationale LaRouche-bevægelse, angrebet af nazistiske bøller og overhældt med kefir. De to ledere var på vej ud af en retssal, hvor dommeren havde afvist deres sagsanlæg imod politiet, som passivt så til og ikke greb ind, da en flok fascistiske

bøller fra den tidligere Azov Brigade havde angrebet og skamferet deres lejligheder for et år siden, den 9. maj, 2017.

Dr. Vitrenko er tidligere medlem af parlamentet og stillede op til præsidentposten flere gange, hvor hun vandt op til 11 % i 1999, selv efter, at hendes kampagne var afbrudt af et mordforsøg. Hun er en kendt økonom, der specialiserer i Ukraines sektor for sociale tjenesteydelser og i de sociale virkninger af IMF's betingelsespolitik.

Det tværpolitiske brev fra kongresmedlemmerne, der blev initieret af det demokratiske kongresmedlem Ro Khanna (CA) og kongresmedlem David Cicilline (RI), fordømte både den ukrainske og den polske regering for at vedtage love, der forsvarer nazister og deres tilhængere i Anden Verdenskrig, men hvor brevet fokuserer på de forsatte, fascistiske handlinger, der bakkes op af Ukraines regering.

De rapporterer, at Ukraines 'mindelove' fra 2015 forherliger »nazistiske kollaboratører og gør det til en kriminel overtrædelse, at benægte deres heltestatus«. De fastslår, at der har været meget lidt offentlig respons i USA, selv om de mindre åbenlyse politikker i Polen i udstrakt grad er blevet fordømt. De skriver: »De grupper og individer, som Ukraine skamroser, omfatter de nazistiske kollaboratører Stepan Bandera, Roman Shukhevych og Organisationen af Ukrainske Nationalister (OUN), såvel som også den Ukrainske Oprørshær (UPA). Disse paramilitære organisationer og personer samarbejdede i visse tilfælde med nazisterne og bærer ansvaret for mordet på tusinder af jøder, 70-100.000 polakker, samt andre etniske minoriteter, mellem 1941 og 1945.

Det er især foruroligende, at meget af den nazistiske forherligelse i Ukraine støttes af regeringen. Eksempler omfatter pro-UPA kampagnen i 2017, som blev gennemført af det Ukrainske Institut for Nationalt Minde; Kiev byråds navngivning af gader efter Bandera og Shukhevych; og Shukhevych-festen i Lviv i 2017, som fandt sted på årsdagen for Lviv-pogromerne i 1941, hvor 4.000 jøder blev dræbt.

Statssponsoreret Holocaust-revisionisme i Ukraine ledsages af andre former for antisemitisme«, fortsætter brevet. »Som Israels Afdeling for Diaspora-anliggender påpegede i sin årlige rapport om antisemitisme, så er hvidvaskningen af disse ukrainske helte faldet sammen med stigende antisemitiske hændelser i hele Ukraine. Dette omfatter vanhelligelse af Holocaust-mindesmærker og jødiske bedesteder, såsom vanhelligelsen af en hellig grav i Uman med et grisehoved med indgraveret svastika; en march i januar 2017 til Banderas ære, under hvilken deltagerne sang 'Ud med jøder!'; såvel som sidste sommers brandattentat mod

synagogen i Lviv under Shukhevych-festen.«

Kongresmedlemmerne rapporterer, at der sidste november fandt en 20.000 mand stærk march sted »til ære for 75-året for UPA. Disse marcher med fakler er tæt knyttet til organisationer såsom den nynazistiske Azov Bataljon, en væbnet gruppe, der blev forbudt at modtage amerikanske våben og træning af den nyligt underskrevne Consolidated Appropriations Act fra 2018. Snarere end at opløse Azov, optog regeringen den i den Ukrainske Nationalgarde under Indenrigsministeriet. Gruppen er almindelig kendt for at være tæt knyttet til indenrigsminister Arsen Avakov.«

Kongresmedlemmerne kræver handling: Udenrigsministeriet må bruge alle tilgængelige diplomatiske kanaler for at arbejde med den ukrainske og polske regering om at bekæmpe opkomsten af denne hadefulde ideologi, som rent historisk har truet fred og sikkerhed i regionen.«

Appellen ville være mere effektiv, hvis den fortalte hele sandheden – at det nazi-støttende regime i Ukraine blev bragt til magten af Obama-administrationen, i særdeleshed gennem Obamas agent for Ukraine i Udenrigsministeriet, Victoria Nuland. Hele historien kan læses i [»How Obama and Soros Put Actual Nazis in Power in Ukraine,« EIR, Feb. 24, 2017.](#)

Foto: Natalia Vitrenko på et møde for hendes parti, Ukraines Progressive Socialistparti.

[Det smuldrende Imperium er endnu ikke dødt; tørster desperat efter krig](#)

Leder fra LaRouchePAC, 1. maj, 2018 – Lad os tage et overblik: Alle bestræbelser fra briternes side på at bringe USA's regering under præsident Donald Trump til fald er mislykkedes. MI6-agent Christopher Steeles uvederhæftige dossier er nu afsløret som det eneste grundlag for Obamas korrupte efterretningsteams lancering af Trumpgate, og gerningsmændene står nu selv over for retsforfølgelse for kriminelle handlinger; Skripal-affæren er forsvundet fra medierne, med forbindelserne til selv samme Christopher Steele, der er kommet frem i lyset; svindelen med de kemiske våben i Syrien, som blev brygget sammen af de

britiskstyrede Hvide Hjelme, er nu blevet internationalt afsløret som en nazilignende, iscenesat hændelse, med det formål at retfærdiggøre et militært angreb. Dette angreb, hvor Trump blev narret til at tilslutte sig briterne og franskmændene, har *de facto* erklæret den internationale lov, folkeretten, som blev etableret efter Anden Verdenskrig gennem FN for at forhindre endnu en krig, for død.

Imperiet vil ikke tavst forsvinde i natten. Bibi Netanyahus narrestreger – hvor han hævder at have bevis for, at Iran stadig udvikler atomvåben – bliver latterliggjort af selv tidligere israelske efterretningsfolk som 'nyheder' i ny indpakning, som allerede er kendt af IAEA, og som intet beviser. Men briterne har altid brugt den israelske højrefløj, og den saudiske kongefamilie, til at fremprovokere splittelse og, når dette var nødvendigt, anstifte krige. Med Trump, der har samarbejdet med Putin omkring overvindelse af ISIS i Syrien, og som sværger, at USA skal trækkes ud af Syrien i det hele taget og »holde op med at være verdens politibetjent«, trækker briterne nu i alle tilgængelige tråde for at trække USA ind i flere krige.

Den samme situation eksisterer i Ukraine. I dag lancerede Porosjenko sin operation »Fælles Styrker«, hvor han konsoliderer Nationalgarden, det Nationale Politi og de indbyrdes forskellige, nynazistiske militser under én centralkommando, der er helliget en militær løsning i Donbas.

En ny krig i Syrien eller Ukraine kunne hurtigt eksplodere til krig med Rusland, og en ny verdenskrig, denne gang med atomvåben.

Og dog, når USA arbejder sammen med Kina og Rusland, kan der ske mirakler, som det blev demonstreret i Korea. Den »permanente krise« i Korea, lige såvel som den »permanente krise« i Mellemøsten – både den arabisk-israelske konflikt og konflikten mellem sunni og shia – er med fuldt overlæg blevet opretholdt af briterne og deres aktiver, som 'kamphane-arenaer' for krig mellem Øst og Vest for at holde stormagterne splittet, til fordel for Det britiske Imperium, der kontrollerer finanssystemet, centreret omkring City of London og Wall Street.

Men den Nye Silkevej er en trussel imod denne »del-og-hersk«-mentalitet. Win-win-politikken i Kinas Bælte & Vej Initiativ, som transformerer den »Tredje Verden« til moderne, agro-industrielle nationalstater gennem moderne infrastrukturudvikling, har demonstreret, at konflikter, baseret på etnicitet, religion, omstridte territorier og lignende, kan overvindes, baseret på fremme af alle nationers og alle folkeslags fælles interesser.

USA's rolle i denne globale krise er afgørende. Med den indiske premierminister

Narendra Modis historiske topmøde med Xi Jinping i sidste uge, arbejder de tre store kulturer Rusland, Kina og Indien nu sammen om skabelsen af en Nyt Paradigme for menneskeheden. Lyndon LaRouche har længe insistere på, at »Firemagtskombinationen« Rusland, Kina, Indien og USA er nødvendig for at gøre en ende på Imperieverdenen, én gang for alle.

Præsident Trump har gentagne gange understreget, at venskab med Rusland og Kina »er en god ting, ikke en dårlig ting«, hvilket er hovedårsagen til, at britisk efterretning i det hele taget lancerede Russiagate-kupforsøget. Hvis Trump skal overleve, må det amerikanske folk identificere briternes rolle, befri Trump for det britiske kupforsøg og støtte op om hans bedste impulser for fuldt og helt at gå sammen med Amerikas naturlige allierede i Rusland og Kina, gennem fuld deltagelse i den Nye Silkevej.

LaRouchePAC-aktivister i hele USA rapporterer den stærke respons til dette krav om at gøre en ende på Imperiet, gå med i BVI og afslutte det Wall Street-kontrollerede »topartisystem«-s inddæmning af det amerikanske folk. Her har Trump vist vejen ved at angribe Republikanere og Demokrater lige energisk, når de bringer nødvendigheden af at konfrontere Rusland og Kina til torvs. Det Nye Paradigme er ikke alene inden for rækkevidde, men er også absolut nødvendigt, hvis briternes krigsplaner skal besejres.

Foto: Præsident Trump og førstedame ved en statsmiddag med Frankrigs præsident Macron og frue, 24. april, 2018. (Official White House Photo by D. Myles Cullen)

[Den ukrainske regering smider særdeles letfængeligt ved på Donbas-bålet](#)

Tirsdag, 1. maj, 2018 – Den ukrainske præsident Petro Porosjenko erklærede mandag, den 30. april officielt ikrafttræden af en ny »Operation Fælles Styrker« for Donbas. Det er den nye militære struktur, som den ukrainske regering siger, involverer »drastiske ændringer« med hensyn til at bevæge sig væk fra en anti-terror-holdning og til »at give Ukraines hær yderligere beføjelser og kontrol over enheder af Nationalgarden, Sikkerhedstjenesterne og det Nationale Politi«, som TASS beskriver det, med Sergei Nayeov som operationens øverstkommanderende.

Samme dag bekræftede Porosjenko på sin Facebook-side, og USA's Udenrigsministerium, i en udtalelse til Radio Free Europe/Radio Liberty (RFE/RL), at U.S. Javelin antitank-missilsystemer var ankommet til Ukraine. Porosjenko skrev, at disse våben er nødvendige »for at slå russisk aggression tilbage«. Den ukrainske forsvarsminister Stepan Poltorak meddelte, at ukrainske tropper ville begynde at træne med dem den 2. maj.

Med sin rapport om missilernes ankomst indrømmede RFE/RL, at »en ladning dødbringende våben ville synes at intensivere USA's involvering i den ulmende konflikt«, og at det Hvide Hus' beslutning om at godkende salget sidste december, efter måneders ophedet debat, efter sigende blev truffet »med stor uvilje fra den amerikanske præsident Donald Trumps side«.

Med hensyn til Porosjenkos transformerede militærapparat, sagde den russiske udsending til Kontaktgruppen for Ukraine, Boris Gryzlov, til TASS i dag, at faren ikke kommer fra formatet med, at Ukraines myndigheder bruger de væbnede styrker eller andre grupperinger, men derimod omhandler regeringens annoncering af »en militær løsning på konflikten i landets sydøstlige del. Det store problem er fraværet af skridt til en politisk løsning fra Ukraines side.« Han anvendte betegnelsen »retorik« for at referere til ændringen med Operation Fælles Styrker, men sagde, Rusland »ser denne retorik som destruktiv og som, at den ikke tilskynder til fred«.

Han gentog behovet for at vende tilbage til den såkaldte »Steinmeier-formel«, der blev vedtaget af Normandiet-gruppen bestående af Rusland, Ukraine, Frankrig og Tyskland, og ifølge hvilken der bør afholdes valg i Donbas-regionen samtidig med introduktionen af en lov, der anerkender Donbas' særlige status.

Foto: Den ukrainske præsident Petro Porosjenko erklærede mandag, den 30. april officielt ikrafttræden af en ny »Operation Fælles Styrker« for Donbas.

Macron udbreder imperienonsens under Kongressens bifaldsbrøl

25. april, 2018 – Præsident Emmanuel Macron adresserede en fælles samling i USA's Kongres i dag, hvor han både angreb Trump omkring flere spørgsmål og løj, at han havde vundet Trump over til sit syn på andre. Hvad der måske er mere frastødende end Macrons åbenlyse krav om en kolonisering af Mellemosten,

reduktion af CO2 for at redde planeten og bombing af Syrien baseret på britiske løgne, er det faktum, at kongresmedlemmerne, fra begge partier, jublede og udråbte deres støtte til dette nonsens.

Macron angreb grundlæggende set Trump for at skabe frygt og tilbagetrækning fra verden: »Amerikanere og europæere lever i en tid med vrede og frygt under de globale trusler«, sagde han. »Man kan lege med vrede og frygt for en tid. Vrede får os blot til at stivne og svækker os ... Vi kan vælge isolationisme, tilbagetrækning og nationalisme ... men at lukke døren til verden, vil ikke standse evolutionen i verden.«

Han roste bombningen af Syrien og hævdede fuldstændig utroligt, at det havde »genoprettet det internationale systems troværdighed«.

Han angreb »fake news« for at »underminere vort demokrati« ved at bruge det udtryk, der bruges at dem, der anklager Rusland for at bringe »fake news« til torvs, når det selvfølgelig handler om, at Trump angriber massemedierne i USA og Europa, og ikke Rusland, når han angriber »fake news«.

Macron lød som noget fra Alice i Eventyrland, da han krævede, at verden må forsvare »suverænitet« i Mellemøsten, og forklarede dernæst, at han mente Iran, og ikke briterne, franskmændene og amerikanerne, som bør forblive i Mellemøsten, indtil »vi« får de regeringer, vi ønsker. Iran, på den anden side, må holdes ude af Yemen, Libanon, Irak og Syrien uden at nævne, at Iran er en ven af de suveræne stater Yemen, Libanon, Irak og Syrien, i modsætning til de invaderende, imperialistiske magter fra Vesten.

Men de største og mest entusiastiske bifald og bravoråb kom, da Macron jamrede om, at CO2 ødelagde planeten og ødelagde livet for vore børnebørn. Han hævdede endda, at USA ville erkende sine vildveje og komme kravlende tilbage til Paris-klimaaftalen – eftersom der ikke er noget alternativ, »ingen Planet B«, som han sagde. Han fornærmede Trump ved at vende dennes kampagneslogan på hovedet og sagde, »Lad os arbejde sammen for at gøre vores planet stor igen« – ved at nedlukke menneskeligt fremskridt.

Foto: Frankrigs præsident Emmanuel Macron talte for den samlede Kongres, hvor han høstede jubelråb for sit imperienonsens og endda spåede, at USA ville komme kravlende tilbage til Paris-klimaaftalen, når det havde erkendt sine vildveje!

EU's udenrigspolitiske chef Mogherini besvarer

EU-parlamentsmedlems forespørgsel om Kiev-regimets

undertrykkelse af Vitrenkos PSPU-oppositionsparti

24. april, 2018 – EU-kommissionens vicepræsident og høje repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitik Federica Mogherini har besvaret en forespørgsel fra 20. februar, fra medlem af EU-parlamentet, Marco Zanni (Italien), om Kiev-regimets angreb mod Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU), der ledes af Natalia Vitrenko.

Selvom hun udtaler, at hun ikke kan tale om en igangværende retslig procedure, så går Mogherinis svar længere end til blotte formaliteter, og hun udtaler, at hun er bevidst om sagen, og at Ukraine forventes at overholde demokratiske regler, inklusive regler for politiske partier.

Her er teksterne på Zannis forespørgsel (E-001025) og Mogherinis svar:

»Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU) blev etableret i 1996 og har siden da opereret i overholdelse af Ukraines love og Forfatning.

På sine tre seneste kongresser har PSPU ændret sine vedtægter, sit program og sine lederskabsorganer, for at overholde nye regler 'Om politiske partier i Ukraine' og 'Om fordømmelse af kommunistiske og nationalsocialistiske (nazistiske) totalitære regimer og forbud mod propaganda for deres symboler'.

Justitsministeriet har modtaget den krævede dokumentation, men har afvist ændringerne og nægtet at kommentere og forklare, hvordan beslutningerne, der blev vedtaget på de tre kongresser, skulle være i modstrid med de nye ukrainske love.

I juli 2017 henvendte PSPU sig til Distriktsadministrationsdomstolen for byen Kiev, for at klage over Justitsministeriets beslutning.

I betragtning af, at PSPU-aktivitet, inklusive deltagelse i valg, de facto er

blevet stoppet siden 2015, og i forventning om en domstolsafgørelse,

Beder vi [Høje repræsentant] VP (vicepræsident) / AR om at finde ud af:

- om de kender til spørgsmålet, inklusive gennem EU-delegationen i Ukraine og EU's konsulterende mission;
- om de ikke mener, at udviklingerne repræsenterer en alvorlig overtrædelse af friheden til meninger og politiske ytringer, eftersom PSPU er et af hovedoppositionspartierne.«

Mogherinis svar:

»På vegne af Kommissionen (24.4.2018)

Den høje repræsentant/vicepræsident er bevidst om sagen, og kan ikke tale om en igangværende retslig procedure.

Total overholdelse af internationale forpligtelser er en integreret del af værdibaserede relationer mellem den Europæiske Union og Ukraine. Fundamentale frihedsrettigheder behandles systematisk på alle niveauer i udvekslinger mellem Unionen og Ukraine, sag for sag. Den Europæiske Union opmuntrer og støtter demokratiske reformers gennemførelse i landet. I denne sammenhæng bør *internationale regler om politiske partiers frihedsrettigheder og aktiviteter behørigt respekteres.* (Fremhævelse tilføjet.)

Foto: EU-parlamentsmedlem fra Italien, Marco Zanni.

[Macron forsøger at sælge Londons »Plan B« i Washington](#)

24. april, 2018 – Tirsdagens fælles pressekonference mellem præsidenterne Donald Trump og Emmanuel Macron startede en time for sent. Begge talte om deres store venskab og deres lange samtale i det Ovale Kontor; Macron kyssede Trump på kinden under ét af flere hjertelige håndtryk mellem de to, og han svingede sin arm op på Trumps skulder, da de forlod podiet. Hvad de faktisk aftalte, ud over betydningen af det tidlige morgenangreb på Syrien den 14. april, er imidlertid fortsat uvist.

Konfronteret med præsident Trumps insisteren på, at han vil trække de amerikanske tropper ud af Syrien, sendte briterne den unge, franske præsident ind for at forsøge at bruge det fælles amerikansk-britisk-franske militære angreb mod Syrien som en løftestang for på en eller anden måde at lænkebinde den amerikanske præsident til en ny variant af deres endeløse, geopolitiske krige i Mellemøsten ved at spille op til hans »Iran er fjenden«-profil for at sælge det.

Macron talte om »humanitær lov« og anti-kemiske våben, men han fokuserede på »fire søjler« i en plan for Mellemøsten, hvor Iran er målet, og som han lagde frem på bordet. De første tre søjler relaterer til at sikre, at Irans atomprogram afsluttes permanent, og at dets ballistiske missilkapacitet fjernes. Den fjerde søjle er den afgørende: at skabe betingelserne for at begrænse Iran i området (han specificerede Yemen, Libyen og Syrien). Sidstnævnte kræver, sagde han, en politisk afgørelse på lang sigt for Syrien, som garanterer, at Syrien ikke falder ind under noget »overherredømme«, og at beslutninger om Syriens politiske fremtid vil blive udarbejdet af Europa, USA og regionale magter, med selv Rusland og Tyrkiet som en del af den regionale pakke. Forespurgt, om amerikanske tropper må forblive i Syrien under en politisk overgang, svarede den franske præsident, at »vi vil« (!) vurdere sådanne behov i de kommende måneder, baseret på omstændighederne på jorden.

De kloge hoveder vil nu utvivlsomt være travlt optaget af at forsøge at fortolke præsident Trumps bemærkninger for at afgøre, hvad hans faktiske planer er – en notorisk upålidelig praksis. Han sagde, at han og Macron aftalte, at vi ikke kan efterlade Middelhavet uden sikkerhed, og at der kræves en meget stærk blokade mod, at Iran når frem til Middelhavet. Han udtalte desuden med eftertryk, at de »ekstremt rige« lande i Mellemøsten, som USA har beskyttet gratis – og I ved, hvem jeg mener, sagde han – må betale for dette og sætte deres egne soldater på jorden for at håndhæve det. (Saudi-Arabien skal være blandt dem, Trump har i tankerne.) USA har fået mindre end intet ud af de \$7 billion, det har brugt i Mellemøsten i årenes løb, fortsatte han, men når vi ønsker at bygge hovedveje, tunneller og skoler i USA, siger folk, »åh, vi må udvise forsigtighed mht., hvordan vi bruger vores penge«. Dernæst gentog Trump, at ISIS stort set er udslettet i Irak og Syrien; at han har til hensigt at trække USA ud af Syrien, og at vi meget snart vil træffe »nogle meget store beslutninger«.

En overordnet fredsaftale haster virkelig i Sydvestasien. Ideer, der imidlertid er gennemførlige, til sikring af dette, såsom at forene folkeslagene omkring den udvikling, som den Nye Silkevej ville bringe, kunne meget vel fremkomme af det meget nødvendige topmøde mellem præsidenterne Trump og Putin.

Foto: De angivelige bonkammerater Macron og Trump under deres fælles

pressekonference.

Harmonien mellem konfuciansk og vestlig filosofi: Mod økumenisk enhed mellem Øst og Vest. Lektion 5 i LaRouchePAC's Undervisningsserie 2018, »Hvad er det Nye Paradigme?«, 31. marts, 2018

Det er generelt tilfældet, at folk i både Østen og Vesten ofte har accepteret ideen om, at der findes en eller anden fundamental forskel mellem den kinesiske tankegang og den vestlige tankegang, og at dette er et uoverstigeligt svælg. Som Rudyard Kipling, den britiske imperialist, grundlæggende set sagde, »Øst er Øst, og Vest er Vest, og aldrig skal de tvende mødes«. Som jeg altid har sagt, så er dette ikke en konstatering af fakta, men er derimod en politik – dette er den britiske imperiepolitik, der sørger for, at der eksisterer en opdeling, for det er gennem at holde verden opdelt, at de kan fortsætte med at herske imperialt over de opdelte nationer.

Men vi har altså, både her i USA og i Vesten og i Kina, at folk accepterer denne idé om, at der skulle være en eller anden fundamentalt anderledes tankegang. Der er selvfølgelig forskellige karaktertræk i vestlig kultur og i kinesisk kultur – det er der ingen tvivl om. Men folk, der fremfører dette som et argument, er tilbøjelige til at sige, at deres side er den overlegne, og de andres side er underlegen; og dette ser man for øvrigt i Kina såvel som her.

Det, jeg vil gøre i dag, er grundlæggende set at tilbagevise denne opfattelse og forsøge at vise, at det, der er fundamentalt for mennesker overalt, er kampen mellem en humanistisk opfattelse af mennesket og så den oligarkiske anskuelse af mennesket som i heldigste fald en eller anden slags avanceret dyr; og at dette er arten af hele den vestlige kulturs historie og af hele den kinesiske kulturs historie.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)